

Finansdepartementet
Sendes elektronisk

Dato: 05.01.2021
Vår ref.:
Deres ref.:

Finans Norges høringsinnspill – Forslag til ny lov om opplysninger om bærekraft

Finans Norge takker for muligheten til å levere innspill til Finansdepartementets høring om forslag til ny lov om opplysninger om bærekraft. Finans Norge er positive til EUs regelverksarbeid innenfor bærekraftig finans. Samtidig vil vi understreke at dette regelverket vil få store konsekvenser for norsk finansnæring, men også for næringslivet generelt.

Som følge av regelverkets tverrgående natur, vil det fremover være viktig med god dialog på tvers av ulike offentlige myndigheter, ulike næringslivsaktører og finansnæringen. En god nasjonal implementering, utover den tekniske regelverksimplementeringen, er av stor betydning for en vellykket nasjonal tilpasning til EUs arbeid med bærekraftig finans.

Nasjonal implementering

Finansnæringen og næringslivsaktører arbeider nå aktivt med å tilpasse seg EUs regelverk for bærekraftig finans, herunder EUs forordning om et klassifiseringssystem for bærekraftige økonomisk aktivitet (klassifiseringsforordningen). I dette arbeidet har det blitt identifisert en rekke praktiske hindringer og problemstillinger, herunder mangel på norske definisjoner av sentrale begrep i klassifiseringsforordningen, samt manglende datagrunnlag. Deler av regelverket vil også være vanskelige å gjennomføre i Norge, blant annet som følge av at relevante rettsakter som gjelder i EU, og som er lagt som premisser for regelverk utledet av klassifiseringsforordningen, ikke er inkorporert i EØS-avtalen og derfor ikke gjelder i Norge.

Det er avgjørende at problemstillingene skissert over fanges opp og løses på nasjonalt nivå, basert på tett dialog mellom myndigheter og berørte aktører. Finans Norge har, i et brev sammen med NHO og Rederiforbundet, oppfordret norske myndigheter til å opprette en nasjonal referansegruppe for bærekraftig finans, hvor formålet er å sikre god dialog på tvers av myndigheter og berørte aktører, og en mest mulig hensiktsmessig nasjonal implementering.

Nasjonale valg

Forordningene inneholder få nasjonale valg. Finans Norge har i utgangspunktet ingen kommentarer til de nasjonale valgene som skisseres i Finanstilsynets høringsnotat.

Rapporteringskrav

Klassifiseringsforordningen stiller krav om omfattende rapportering fra foretakene som underlegges rapporteringskrav i henhold til regelverket, herunder for både finansforetak og andre

næringslivsaktører. Rapportering i henhold til de nye kravene vil medføre behov for omfattende kompetanseheving og ressurspådrag i både finansnæringen og i næringslivet for øvrig.

Finansnæringen er helt avhengig av rapportering fra sine kunder og investeringsobjekter for å kunne rapportere i henhold til kravene i klassifiseringsforordningen og offentliggjøringsforordningen. Tilgang på taksonomidata fra ulike næringslivsaktører, i et standardisert og lett tilgjengelig format, vil være avgjørende for at finansaktører kan oppfylle sine krav. I tillegg vil næringslivsaktører ha behov for tilgang på relevant underlagsdata for å kunne beregne sin egen «taksonomiandel». Europeiske løsninger for «bærekraftsdata-baser» er under utvikling, men de vil kun dekke en liten del av behovet for datatilgang. Finans Norge henstiller derfor norske myndigheter om å utrede hvordan rapportering i henhold til klassifiseringsforordningen best kan løses på nasjonalt nivå. Nasjonale løsninger og verktøy vil være nødvendig for å sikre et best mulig datagrunnlag. I tillegg vil et godt nasjonalt datagrunnlag være en nasjonal konkurransefordel og et viktig bidrag til omstillingen til et mer bærekraftig samfunn. Informasjons- og opplæringsaktiviteter bør også vurderes, særlig for ikke-finansielle foretak.

For å sikre transparens og standardisert tilgang på taksonomidata for alle interessenter mener Finans Norge at eksisterende nasjonale systemer for rapportering av regnskapsdata (Altinn/ Brønnøysundregistrene) bør inkludere de relevante størrelsene som foretak må offentliggjøre i henhold til klassifiseringsforordningen.

Anvendelsesområde

Finanstilsynet inntar en generell bestemmelse om lovens anvendelsesområde. De foretakene som er omfattet av den generelle bestemmelsen er enten omfattet av begge forordninger, eller kun av klassifiseringsforordningen. Det er ingenting som tyder på at Finanstilsynet ønsker å utvide anvendelsesområdet for forordningene, slik at begge forordninger skal gjelde alle foretak som er angitt i lovbestemmelsen om anvendelsesområde. Finansnæringen legger derfor til grunn at det er de to forordningene som gjennom sine bestemmelser om anvendelsesområde fastsetter hvilke typer foretak som er omfattet av hvilke plikter.

I definisjonsbestemmelsen skriver Finanstilsynet at loven gjelder blant annet «forsikringselskaper som er tilbyder av forsikringsbaserte investeringsprodukter» og «produsent av pensjonsprodukt», uten at det videre er definert hva et «forsikringsbasert investeringsprodukt» er, eller hva et «pensjonsprodukt» er. I forordningen om offentliggjøring av bærekraftsrelatert informasjon i finanssektoren (offentliggjøringsforordningen) er det for disse begrepene henvist til konkrete bestemmelser i PRIIPs som klargjør hvilke produkter som omfattes. Finans Norge ber om at det klargjøres at det er de samme definisjonene som gjelder i loven.

Definisjonen av store foretak

I EU gjelder opplysningskravet i Klassifiseringsforordningen store foretak av allmenn interesse med mer enn 500 ansatte, jf. koblingen til anvendelsesområdet i EUs direktiv om rapportering av ikke-finansiell informasjon («*Non-Financial Reporting Directive*» – NFRD). EUs direktiv om rapportering av ikke-finansiell informasjon er ikke inntatt i norsk lov per i dag, men det er ventet at dette direktivet blir inntatt i norsk lov fremover.

Definisjonen av store foretak etter den norske regnskapsloven avviker fra definisjonen av store foretak i EUs direktiv om rapportering av ikke-finansiell informasjon. Finanstilsynets skriver i høringsnotatet at deres vurdering er at en gjennomføring av forordningene ikke er til hinder for å videreføre det norske virkeområdet, det vil si definisjonen av store foretak slik det fremgår av regnskapsloven § 1-5. Dette vil i såfall innebære at alle norske banker vil omfattes av dette opplysningskravet, i tillegg til alle forsikringsforetak som er del av et IFRS-rapporterende konsern.

Finans Norge mener det bør klargjøres hvordan dette avviket fremover skal håndteres, særlig sett i lys av at EUs direktiv om rapportering av ikke-finansiell informasjon ventelig skal implementeres i norsk lov i fremtiden. Det vil være uheldig dersom det er ulike aktører som omfattes i de ulike reguleringene.

Dersom den norske definisjonen av store foretak videreføres som virkeområde for de ovennevnte forordningene bør det vurderes å innføre forenklede krav og/eller tilpassede rapporteringsløsninger for mindre aktører (små banker mv.) som omfattes av opplysningskravene i klassifiseringsforordningen.

Med vennlig hilsen
Finans Norge

Agathe Schjetlein

Direktør bærekraft

Line Asker

Fagdirektør bærekraftig finans